TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim. 05.11.2026

Haydar ALTINTAŞ
İzmir Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	
Esas Komisyon	**Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji**
Tarih: **10-11-2026**	Esas No:**2/4029**

06 kasım 2026

TBMM
GENEL EVRAK
06 kasım 2026
No: 1978899

GENEL GEREKÇE

Türkiye ekonomisinde son yıllarda derinleşen hayat pahalılığı, yüksek enflasyon ve reel gelir kayıpları, dar ve sabit gelirli hanehalklarını temel tüketim harcamalarını dahi borçlanarak karşılamak zorunda bırakmıştır. Gıda, kira, eğitim, sağlık, ulaşım ve enerji gibi vazgeçilemez yaşamsal giderlerin finansmanında bireysel kredi kartları birer ödeme aracı olmaktan çıkarak zorunlu bir geçim ve borçlanma aracına dönüşmüştür. Kasım 2026 döneminde, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun haftalık bülten verileri hanehalkı borçluluğunun ulaştığı vahim boyutu açıkça ortaya koymaktadır. Söz konusu resmi verilere göre bankacılık sektöründe tüketicilerin kullandığı krediler ile bireysel kredi kartı borç bakiyesi toplamı 6,92 trilyon Türk lirasını aşmıştır. Bunun içinde yalnızca bireysel kredi kartı borç bakiyesi 3,46 trilyon Türk lirası seviyesine ulaşmıştır. Aynı dönemde bankaların zamanında tahsil edilemeyen ve yasal takibe intikal eden alacaklarının hacmi ise 928,8 milyar Türk lirasını geçerek Cumhuriyet tarihinin en yüksek düzeyine çıkmıştır.

Bireysel kredi kartı borçlarındaki bu olağanüstü artışın temel nedeni, vatandaşların lüks tüketim eğilimi değil, alım gücündeki erime karşısında ay sonunu getirebilme mücadelesidir. Buna karşın, kredi kartı borçlarına uygulanan yüksek akdi faiz ve temerrüt faizi oranları ile bunların üzerinden tahsil edilen vergi ve fon yükleri, asgari ödeme tutarını dahi karşılamakta zorlanan milyonlarca yurttaşı bileşik faiz sarmalına mahkûm etmektedir. Borcun anaparasını kısa sürede katlayan fahiş gecikme faizleri, hanehalklarının borç ödeme kapasitesini tamamen ortadan kaldırmakta ve icra dairelerindeki dosya sayılarını hızla artırarak toplumsal huzuru, aile bütünlüğünü ve ekonomik istikrarı tehdit etmektedir. Ayrıca kart çıkaran kuruluşlar tarafından çeşitli adlar altında tahsil edilen yıllık kart aidatları ve işlem ücretleri tüketiciler üzerinde haksız bir ek maliyet oluşturmaktadır.

Sorunun bir diğer yapısal boyutunu ise mahalle kültürünün ve istihdamın temel direği olan küçük esnaf ve sanatkârların maruz kaldığı ağır POS komisyon oranları ve valör süreleri oluşturmaktadır. Nakit kullanımının azalmasıyla birlikte satışlarının neredeyse tamamını banka ve kredi kartları üzerinden gerçekleştirmek zorunda kalan mikro ölçekli esnaf ve sanatkârlar, bankaların uyguladığı yüksek POS komisyon kesintileri, ertesi gün aktarım maliyetleri ve pos cihazı işletim ücretleri nedeniyle kazançlarının önemli bir bölümünü finans sektörüne aktarmak zorunda kalmaktadır. Bu durum hem esnafın işletme sermayesini eritmekte hem de maliyetlerin tüketici fiyatlarına yansıması suretiyle gıda ve temel tüketim maddelerindeki enflasyonist baskıyı beslemektedir.

Anayasanın 2 nci maddesinde Cumhuriyetin temel nitelikleri arasında sayılan sosyal hukuk devleti ilkesi ile 172 nci maddesinde düzenlenen tüketicilerin korunması ve 173 üncü maddesinde hüküm altına alınan esnaf ve sanatkârların korunması ödevleri, devletin finansal piyasaların işleyişinde güçsüz konumdaki tüketiciyi ve küçük üreticiyi aşırı faiz ve komisyon yüklerine karşı koruyucu yasal tedbirler almasını zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda hazırlanan Kanun Teklifi ile; 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununda değişiklik yapılarak

bireysel kredi kartlarına uygulanacak aylık azami akdi ve gecikme faiz oranlarına yasal üst sınır getirilmesi, tüketicilerden yıllık kart aidatı alınmasının ve mikro ölçekli esnaf ve sanatkârlardan POS komisyonu ile cihaz işletim ücreti tahsil edilmesinin yasaklanması, ayrıca borç sarmalına sürüklenerek gecikmeye düşen veya icra takibine maruz kalan vatandaşlarımızın bireysel kredi kartı borçlarının faiz ve fer'ilerinden arındırılarak anapara üzerinden uzun vadeli ve ödenebilir taksitlerle yapılandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 26 ncı maddesinde değişiklik yapılarak bireysel kredi kartlarına uygulanacak aylık azami akdi faiz oranının, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından belirlenen bir hafta vadeli repo ihale faiz oranının (politika faizi) aylık karşılığını aşamayacağı; aylık azami gecikme faiz oranının ise aylık azami akdi faiz oranının yüzde on fazlasını geçemeyeceği hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, bireysel banka ve kredi kartlarından yıllık üyelik ücreti, kart aidatı veya benzeri adlar altında herhangi bir bedel tahsil edilmesi yasaklanmakta; 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu kapsamındaki esnaf ve sanatkârların üye işyeri olarak gerçekleştirdikleri mal ve hizmet satışlarında POS komisyonu, cihaz kullanım ücreti kesilmesi veya satış bedellerinin bloke edilerek bekletilmesi önlenmektedir.

MADDE 2- Madde ile, 5464 sayılı Kanuna eklenen geçici madde çerçevesinde; yüksek enflasyon ve fahiş faiz oranları nedeniyle ödeme güçlüğüne düşen gerçek kişilerin Kanunun yürürlük tarihinden önce asgari ödeme yükümlülüğünü yerine getiremediği için gecikmeye düşen, idari veya kanuni takibe intikal eden bireysel kredi kartı borçlarının yeniden yapılandırılması düzenlenmektedir. Düzenleme uyarınca, borçluların altmış gün içinde başvurmaları halinde işlemiş tüm akdi ve temerrüt faizleri, gecikme zamları, icra vekâlet ücretleri ve fer'i alacaklar silinecek; borcun yalnızca anapara tutarı ilk üç ayı ödemesiz olmak üzere azami altmış aya kadar eşit taksitlerle ve ilave faiz uygulanmaksızın tahsil edilecektir. Yapılandırma başvurusu ile birlikte derdest icra takipleri ve haciz işlemleri durdurularak vatandaşların ekonomik hayata yeniden tutunmaları sağlanacaktır.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

BANKA KARTLARI VE KREDİ KARTLARI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 26 ncı maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir:

"Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, bireysel kredi kartlarına uygulanacak aylık azami akdi ve gecikme faiz oranlarını belirlemeye yetkilidir. Ancak belirlenen aylık azami akdi faiz oranı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından ilan edilen bir hafta vadeli repo ihale faiz oranının aylık karşılığını; aylık azami gecikme faiz oranı ise belirlenen aylık azami akdi faiz oranının yüzde on fazlasını aşamaz. Belirlenen bu oranlar resmi internet sitesinde duyurulur ve uygulama döneminden en az on beş gün önce kamuoyuna ilan edilir.

Kart çıkaran kuruluşlar, bireysel banka kartları ve kredi kartları için kart hamillerinden yıllık üyelik ücreti, kart aidatı, hesap işletim ücreti, yenileme ücreti veya hangi ad altında olursa olsun kart kullanımına bağlı herhangi bir sabit ya da dönemsel bedel talep ve tahsil edemez. Kart çıkaran kuruluşlar ile üye işyeri anlaşması yapan kuruluşlar, 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu kapsamında faaliyet gösteren esnaf ve sanatkârların banka kartı veya kredi kartı ile gerçekleştirdikleri mal ve hizmet satış işlemlerinde; POS komisyonu, takas komisyonu, cihaz kullanım veya bakım ücreti adı altında hiçbir kesinti yapamaz ve işlem bedellerini bloke uygulayarak bekletmeksizin işlemin yapıldığı günü takip eden ilk iş günü içinde üye işyerinin hesabına tam olarak aktarır."

MADDE 2- 5464 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir: "GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçek kişiler tarafından kullanılan bireysel kredi kartlarından kaynaklanan ve dönem borcunun asgari tutarının ödenmemesi nedeniyle gecikmeye düşen, idari izlemeye alınan veya 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümleri uyarınca icra takibine konu edilen borçlar; borçluların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içinde ilgili kart çıkaran kuruluşa veya varlık yönetim şirketine yazılı ya da elektronik ortamda başvurmaları halinde yeniden yapılandırılır.

Birinci fıkra kapsamında yapılan başvurular üzerine; asıl alacak tutarına bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar işlemiş olan tüm akdi faiz, temerrüt faizi, gecikme zammı, banka ve sigorta muameleleri vergisi, kaynak kullanımını destekleme fonu kesintisi ile icra takip masrafları ve vekâlet ücretleri dahil tüm fer'i alacakların tahsilinden vazgeçilir. Yeniden yapılandırmaya esas anapara tutarı, başvuru tarihini izleyen aydan başlamak ve ilk üç ayı ödemesiz dönem olmak üzere, borçlunun talebine göre azami altmış aya kadar eşit taksitler halinde ve herhangi bir faiz, komisyon veya masraf uygulanmaksızın ödenir. Bu madde kapsamında yapılandırma başvurusunda bulunan borçlular hakkında yürütülmekte olan icra ve iflas takipleri başvuru tarihi itibarıyla durur; maaş, banka hesabı veya taşınır ve taşınmaz mallar üzerine konulmuş olan hacizler yapılandırmanın ilk taksitinin ödenmesiyle

birlikte kendiliğinden kalkar ve borçlular hakkındaki olumsuz kredi sicil kayıtları Türkiye Bankalar Birliği Risk Merkezi nezdinde silinir. Yapılandırma taksitlerinden bir takvim yılı içinde üst üste üç taksitin süresinde ödenmemesi halinde yapılandırma hükümleri ihlal edilmiş sayılır."

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.